

maatte tage noget af den Skade, der skete. Det vil med andre Ord sige, at hvis de rejsende ikke ville køre med Jærnbannerne, kunne de lade være. Men Sagen er, at i de fleste Tilfælde ville de være nødt dertil. Jærnbannerne tilbyde Publikum deres Tjeneste, og vil man fra det ene Sted i Landet til det andet, vil man som oftest være nødt til at benytte Jærnbannerne, og saa bliver det et ganske andet Forhold end et frivilligt Kontraktforhold. Det bliver det samme Forhold, som naar f. Eks. en Mand bekendtgør, at han modtager Genstande til Opbevaring, Reparation og deslige, og modtager Genstandene i sit Værge. Jeg antager, at han da vil være ansvarlig overfor Publikum for disse Genstande, og lide de nogen Skade, tror jeg ikke, han kan sige: det er et Tilfælde, jeg kan ikke gøre for det; I faa ingen Erstatning for det. Jeg tror, at han vil være forpligtet til at erstatte, hvad der gaar til Grunde. Det samme gælder i forøget Udstrækning over for Personer, der have henvendt sig til Statsbanerne, købt en Billet og givet sig i deres Vold paa Rejsen. Statsbanerne ere da forpligtede til at sørge for, at de ogsaa komme uskadede til Rejsens Ende, og sker der dem noget paa Vejen, som ikke er deres egen Skyld, bør Statsbanerne give dem Erstatning derfor.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal foreligge et Krav, forinden Statsbanernes Erstatningspligt træder i Virksomhed, udtalte den ærede Minister ogsaa, at et saadant Krav burde foreligge i alle Tilfælde. Jeg omtalte før Begravelser som Tilfælde, hvor Staten burde træde til, selv om der intet Krav forelaa. Det fastholder jeg, og jeg vil endogsaa sige, at der kan være andre Tilfælde, hvor det samme gælder. Hvis f. Eks. en Families Underhold afhænger af dens Fortjeneste, som er kommet til Skade, mener jeg ikke, at der behøver at foreligge et bestemt Krav, som skal tages under Overvejelse her og der, inden det bliver fyldtgjort. Jeg mener, at det i saadanne Tilfælde bør være saaledes, at Staten træder til straks, fordi der øjensynlig foreligger en Berettigelse til at faa Erstatning af Staten, uden at det behøves at formulere et særligt Krav.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Gustav Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling eller formelig Afstemning

vedtoges ovennævnte Forslag af Gustav Hansen.

Formanden: Tiden er jo allerede fremrykket, og det er meddelt mig, at der kan ventes en længere Forhandling om den følgende Sag paa Dagsordenen, saaledes at jeg næppe tør haabe at faa Forhandlingen derom sluttet i Dag, hvorfor jeg her skal standse. I Morgen tør jeg ikke gøre Regning paa den højtærede Ministers Tilstedeværelse, da han vil være optagen af Forhandlingen i det andet Ting, og jeg ser mig i det hele ikke i Stand til at ansætte Møde til i Morgen, da jeg ikke ved, om nogen af de øvrige Herrer Ministre kan give Møde her i Tinget. Det næste Møde bliver altsaa først at afholde Fredag den 15de ds. Kl. 11 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

1) *Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Statsbanedriftens Erstatningsansvar.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Fiskeriet i ferske Vande.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Handel med Gødnings- og Foderstoffer samt Sædekorn og Markfrø.